בעזהי"ת

הוראות למעשה מפרשת השבוע

24 שנה לצאת העלון

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 761

פרשת תרומה ד' אדר א' תשע"ו – נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

מאמרותיו

הארון: ותמצא במעשה הארון, רמזים על עסק התורה ולומדיה – היאך יתנהגו: כל אמות הארון היו שבורים – כי אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו, רומז לבעל תורה שיאחוז בענוה ויהיה לבו נשבר בקרבו ולא יתגאה".

המנורה: "המנורה – היא צורת אדם וצריכה להיות מקשה – חיבור אחד, דהיינו לב לשמים. גם רומז שיהיה בלב אחד עם כל ישראל מגדול ועד קטן, מקשה עד יריכה עד פרחה דהיינו מגדול ועד קטן, וכן מרומז – ויהיו תואמים מלמטה ואז יחדיו יהיו תמים למעלה, כנסת ישראל שלמטה מכוון נגד כנסת ישראל שלמעלה המיוחד ומכוונת".

הבריח התיכון: "והבריח התיכון מבריח מהקצה אל הקצה, רומז למה שכתב הרמב"ם בשמונה פרקים בפרק הרביעי: "המעשים הטובים

המשך בעמוד הבא

העיקר הוא המעשה

או אז הבנתי לשם מה הגעתי לביתו של הרב

ספר הרב דוד שטרן שליט"א מהרובע היהודי בירושלים. היה זה לפני כעשרים שנה. יום אחד התעמקתי בסוגיה עמוקה ברמב"ם ולא יכולתי לפענח שם עניין מסוים. לבסוף החלטתי לעשות הפוגה קצרה ולגשת לביתו של הגה"צ רבי משה וובר זיע"א, תמיד כשרציתי להתאוורר ולפרוק מתחים ולחצים למיניהם, הייתי ניגש לביתו של הרב, שם הרגשתי כמו בעולם אחר, עולם רווי אהבה, חסד ויראת שמים. בבית זה הייתי גם מתארח בשבתות ובחגי השנה.

כשהגעתי לביתו, מצאתי אותו יושב עם אנשים ומשוחח עימם שיחה רצינית. היה ניכר על פניו שמדובר בעניין חשוב שנוגע לדיני נפשות. הרב סימן לי להמתין לו בחדר הראשון של הבית עד שהוא יתפנה אלי. בינתיים תוך כדי המתנה ניגשתי לארון הספרים שלו ופתחתי שם את אחד הספרים שהיו במדף. ולפתע, תוך כדי שאני מעלעל בספר הרגשתי שליבי כאילו עמד מלכת ונשמתי נעתקה ממני.

העמוד שפתחתי בו עסק בדיוק בנושא שהתקשיתי בו בספרו של הרמב"ם. תוך דקות ספורות אורו עיני וכל הקושי שהיה לי באותה סוגיה נעלם. הבנתי את הכול ברגע אח"כ. או אז הבנתי לשם מה הגעתי לביתו של הרב. ואולם, למרות זאת החלטתי להמתין לו שיתפנה, ולשוחח עימו מעט.

ואכן, לאחר דקות ספורות הוא התפנה וניגשתי לשוחח עימו. לאחר כשעה קלה נעמדנו שנינו וניגשנו לעבר פתח הבית. הרב אמר לי שהוא

המשך בעמוד האחרון

תמונות מספרות...

קבוצה של בחורים מברזיל ביקרו בביתו במוצאי שבת יושבים לידו תלמידיו הרה"ח אברהם אודרמן שיחי' והרה"ח עדו וובר שיחי' כשעל ברכיו בנו אריה שיחי'

כל המעוניין לקבל את העלון "שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו יפנה לכתובת המייל: shimovetechi@gmail.com

הדלקת נרות

ירושלים:	4.47
תל–אביב:	5.01
חיפה:	4.52
באר–שבע:	5.02

מוצאי שבת

ירושלים:	6.01
תל–אביב:	6.02
חיפה:	6.01
באר–שבע:	6.03
רבינו תם:	6.41

לקט של הדברים הכתובים בגליונות אלה מושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיג: 02-5828284

את העלון ניתן לראות בע"ה www.veber.co.il

מבט לאירועי השבוע

"עין נושאים לך השמיים"

ימים קשים עברו על העיר חלם. אוייב אכזרי החל לפגוע בהם בכל רחוב ופינה. התושבים הנבוכים לא ידעו כיצד להתגונן בפניו. החליטו איפוא להתכנס ששה ימים וששה לילות ולתקף עיצה. והנה לאחר דיונים "מפרכים" הגיעו למסקנה שאם הם יכעיסו אחד את השני וילחמו בתוך עצמם, האוייב יטוש אותם ויפסיק מלפגע בהם. החלו איפוא בני

חלם להלחם זה בזה ולרכוש איבה אחד לשני. ואולם כצפוי, לא רק שמציאות זו לא הבריחה את האוייב, אלא היא גרמה לו להגביר את מאמציו לפגוע בהם מתוך ידיעה שכאשר הם מנהלים מלחמה פנימית, קל יותר להביס אותם. והנמשל: האור הירוק שניתן לרפורמים בימים אלה לקיים טקסי תפלה בשריד בית מקדשינו – בכותל המערבי שלא על פי ההלכה היהודית, מעמיק רק את השנאה בין שני המחנות

המשך בעמוד אחרון

הודעה משמחת: המעוניינים להגיע לקבלת הקהל של עורך העלון הרב עדו וובר שליט"א בכדי להתייעץ בנושאי חינוך ילדים, שלום בית ועוד יתקשרו לטל. 058-5828284

לעילוי נשמת מורנו המשפיע הגה"צ הרב חיים משה בן הגה"ח פנחס לייבוש וובר זיע"א, מייסד העלון ואשתו הרבנית הצדיקה מרת מרים רחל בת ר' מרדכי ז"ל

הם המעשים השווים הממוצעים בין שתי הקצוות וכו'", וזהו הבריח התיכון. ועיין שם באורך בזה הפרק בענין אם נטה האדם לאיזה קצה, אין תקנה שלו לילך באמצע רק צריך לילך בקצה השני האחרון כדי שיתקן קלקולו ואחר כך יחזור לדרך האמצעי, זהו רמז – מבריח מהקצה אל הקצה" (מתוך הספר "ירים משה" להגה"צ רבי משה וובר זיע"א)

הוראה למעשה

אדם צריך "להחזיק ידי לומדי תורה".

המקור בפרשה: "בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו". "הבדים הנושאים את הארון, לא יסורו ממנו – רומז לבעלי בתים המחזיקים ידי הלומדים, ואמרו רז"ל: דשלחו מתם, ליבעי רחמים איתכליא על עליא, דאילמלא עליא לא מתקיימין איתכליא" (פירש רש"י: "עלין שבגפן סובלין הרוח ומגינים על האשכולות שלא יכם שרב ושמש ורוחות, כך עמי הארץ חורשין וזורעין וקוצרין מה שתלמידי חכמים אוכלים"), (חולין צב ע"א) ועל זה נאמר: "שמח זבולון בצאתך וישששכר באוהליך" והם מקבלים שכר כמו התלמידי חכמים, על כן הבדים לא יסורו מהארון, ולא עוד אלא שהקדים את זבולון לישששכר.

המקור בפרשה: "ונתת על השולחן לחם פנים לפני תמיד".

אמרו רבותינו ז"ל אודות השולחן: עתה, שלחנו של אדם מכפר במה שמאכיל לעניים, ואומר: "לחם הפנים לפני תמיד" – רומז ללחם שמאכיל את העניים שיתן אותו בסבר פנים יפות באהבה וחיבה ודרך כבוד, ויזכור את השי"ת שהוא הנותן לחם לכל בשר ונותן בפנים יפות. וזה לשון הרב רבי מנחם הבבלי: "ונתת על השולחן לחם הפנים לפני תמיד", "טעם מצוה זו – להורות שאף על פי שהלחם – מזון כל חי, אין הלחם הזן, אלא הברכה היא זנה, תדע שכהן שמגיע כפול מלחם הפנים, היה שבע.
המנורה צריכה להיות מקשה – חיבור אחד, דהיינו לב לשמים, גם רומז שיהיה בלב אחד עם כל ישראל – מגדול ועד קטן, מקשה עד יריכה עד פרחה – דהיינו מגדול עד קטן, וכן מרומז "ויהיו תואמים מלמטה יחדיו". (שלה"ק)

הוראה למעשה

האדם צריך להשתדל שעניים יאכלו על שולחנו.

מעניני הפרשה

קב"ה ואורייתא וישראל – כולא חד הוא

ענין הכרובים על פי הפשט

"פשוטן של דברים, צריכים אנחנו לדעת מה טעם יש בעשיית הכרובים, ולמה ציוה השי"ת להכניסם שם לפני ולפנים במקום המיוחד להשראת השכינה, ציור הגוף ולא דמות ותמונה, ולא עוד, אלא שהציור הזה אסור להניחו חוץ לבית קדשי הקדשים בהיכל או בעזרה, ולמה שם שהוא מקום המקודש ביותר, מותר להניחו, ומצוה יש בהנחתו שם? ונראה ישוב הענין הזה הוא כך: כי שם במקום קדשי קדשים שורה אור השכינה, ומונח שם הארון שבו הלוחות שבהם כלולה כל התורה כולה, להורות דקב"ה ואורייתא – כולה חד, וציוה גם כן שיניחו שם כרובים שהם צורת זכר ונקבה הרומזים על כל ישראל – זכרים ונקבות, להורות כי קב"ה ואורייתא – כולא חד, וכמו שכתוב בתקונים כי אין שם במקום ההוא אלא רק אור שכינתו יתברך, וכבוד התורה בארון אשר בנס הוא עומד, וכבודן של ישראל בכרובים אשר גם הם בנס עומדים, כמו שאמרו רז"ל בגמרא: "ארון וכרובים – בנס עומדין. וציוה השי"ת בכך להודיע מעלתם של ישראל, ועל ידי כך שידעו ישראל מעלתם וכבודם, ישתדלו כל אחד ואחד בתורה ומצות כדי להדבק בכל מקום שהם עומדין, וכמו שכתוב: "ואתם הדבקים בד' אלקיכם חיים כולכם היום", ולכן אסור לעשות כרובים במשכן ובמקדש חוץ מבית קדשי הקדשים, כי רק שם בפנים יש טעם בהנחתם כאשר אמרנו, אבל במקום אחר נראה כעושה דבר אחר ח"ו במקום הקודש". ("עוד יוסף חי" לה"בן איש חי").

"הליכות עולם לו"

הוראת הלכות מבלי להבין את טעמיהן

בנוגע לאלה שמורים הלכה מבלי שידעו טעמיה, ישנה שאלה האם הם בכלל מותרים להורות הלכה.

הדבר תלוי בשני הפירושים של רש"י המובאים להלן (מסכת סוטה כ"ב ע"א) על הגמרא: "תנא – התנאים "מבלי עולם". סלקא דעתך? אמר רבינא: שמורין הלכה מתוך משנתן". פירש רש"י: א. "שמבלין עולם בהוראות טעות, דכיון דאין יודעים טעמי המשנה, פעמים גורמין שמדמין לה דבר שאינו דומה, ועוד יש משניות הרבה דאמרינן: הא מני? פלוני הוא, ויחידאה היא, ולית הלכתא כוותיה. ב. ועוד, שאינן יודעים במחלוקת תנאים הראשונים הלכה כדברי מי. הלכך מורין הוראות טעות".

לפי הפירוש הראשון של רש"י מובן, שאם אינו יודע טעם ההלכה, הוא מורה הוראה בטעות, מה שאין כן לפי הלשון השני של רש"י, משמע שרק אם אינו יודע איך נקבעה ההלכה אז אינו יכול לפסוק, אבל אם יודע איך נקבעה ההלכה – מותר לפסוק אפילו שאינו יודע את טעמה. הרב בעל התניא כותב בשו"ע שלו (הלכות ת"ת פרק ב' בקונטרס אחרון) שבזה חולקים הרמב"ם והרא"ש: הרא"ש בתשובה – כלל ל"א סימן ט', כותב שכל המורים מדברי הרמב"ם, טועים הם, מפני שאינם יודעים טעמי ההלכה. מכאן מובן שהוא סובר – כפירושו הראשון של רש"י. ואילו הרמב"ם סובר כפירושו השני של רש"י, שגם אם אינו יודע את טעם ההלכה, מותר לו להורות.

אמונת חכמים

ב שנת ת"ק ביקר הבעש"ט את העיר סלוצק. גדולי סלוצק והגליל קיבלו את פניו בחרדת קודש ובכבוד גדול. ביניהם היה הגאון הישיש ר' אורי נתן נטע, שבבחרותו נקרא "העילוי מקריניק" – עיירה סמוכה לבריסק – ואחר כך לקחו אחד מעשירי בריסק לחתן לבתו, וכשנתאלמן עבר לסלוצק. בנו ר' שלמה, נתחנך בבית אביו, וכשהיה בן ארבע עשרה גלה למקום תורה לוילנא, משם להורודנא ומשם לקראקא. שם נפגש עם אחד מגדולי התורה, ר' מנחם אריה, שהיה מן הצדיקים הנסתרים, ודבק בו. למד אצלו תורת החסידות, בתנאי שאיש לא ידע מזה. בהיותו כבן עשרים ושתים חזר לסלוצק, ואביו הגאון התענג על תורתו, ועשה לו שידוך עם מוכסן אחד שגר בישוב, על יד סלוצק. כחצי שנה אחרי נשואיו נשתטית אשתו, והיה עגון כשש שנים. כשבא הבעש"ט לסלוצק, התאונן אביו לפניו על גורל בנו, וגם אבי האשה שנשתטית בא לבקש עצה ורפואה לבתו.

ניתן לרפאה אמר הבעש"ט אבל בתנאי שכשתתרפא לא ידורו יחד

הבעש"ט הזמין אליו את המחותנים, ר' אורי נתן נטע ואת המוכסן ר' אליהו משה, ושאלם אם יש להם טינא בלב זה על זה. התחילו שניהם לדבר כל אחד מהם בשבח חברו. ר' אורי נתן נטע שיבח את מחותנו שהוא קובע עתים לתורה, מכניס אורחים וביתו פתוח לרווחה לכל יהודי, ומחזיק בני תורה ביד רחבה, ולחתנו הוא מספק כל צרכיו בכבוד גדול. ור' אליהו משה הפליג בשבח חתנו ובמעלת מידותיו הטובות, שנוסף על שקידתו בתורה, בכל משך שבתו בישוב היה מקרב את האנשים הפשוטים ולומד עמהם בכל יום פרשת חומש עם רש"י ו"עין יעקב", ובשבת היה אומר לפניהם מדרש ופרקי אבות, והכניס לבבם אהבה וחיבה זה לזה, והסביר להם שאין אדם נוגע במה ששייך לחברו, כי הכל הוא בהשגחה פרטית, והוא אהוב מאוד על כל בני הישוב וכולם מצטערים בצערו ומתפללים לד' כי בתי תשוב לאיתנה ובעלה יחזור לביתי וידריכם כבתחילה.

הבעש"ט האזין לדבריהם בהקשבה מיוחדת, ואמר:

בעזרת השם אוכל לרפא את החולנית, שתהיה בריאה ובדעה צלולה כבתחילה, אבל בתנאי שכשתתרפא לא ידורו יחד, וכעבור ימים אחדים אחרי שתבריא לגמרי ותוכל על פי דין תורה לקבל גט פטורין תתגרש ברצון ובלב שלם.

זה כשלוש שנים שלא הוציאה הגה מפיה, ובחרה לה מקום בין התנור והכותל ובקושי גדול מאכילים אותה

המחותנים התפלאו מאוד על זה. הרב ר' אורי נתן נטע טען כמה טענות, שאינו רשאי

בית מדרשו המחודש של הבעש"ט זיע"א

לגרשה על פי הדין, ור' אליהו משה טען שבתו תצטער מאד על זה, כי כיבדה מאוד את בעלה, וגם חתנו יצטער מאוד, והוא מוכן לתת סכום גדול לצדקה שבתו תתרפא וידורו יחד באהבה ואחוה כמקודם. הבעש"ט השיב, שאם אינם מסכימים על התנאי שהתנה, אינו יכול לעזור להם.

כעבור אילו ימים באו המחותנים ור' שלמה אל הבעש"ט ואמרו ששלושתם מקבלים את התנאי, אבל אינם יכולים לערוב בעד האשה שהיא תתרצה להתגרש מבעלה. הבעש"ט הסכים, ואמר לר' אליהו משה שיסע לביתו ויספר לבתו החולנית, כי הבעש"ט הנודע כבעל מופת בא לסלוצק וקורא אותה שתבוא אליו, כי דבר נחוץ לו אליה.

המחותנים הביטו זה על זה בתמהון, ור' אליהו משה אמר: זה כשלוש שנים שלא הוציאה הגה מפיה, ובחרה לה מקום בין התנור והכותל ובקושי גדול מאכילים אותה, ואין לה דעת כלל, ואיך אפשר לדבר עמה?

הבעש"ט לא ענה מאומה.

בלב כואב הלך ר' אליהו משה, ואמר כי לו ראה הבעש"ט את מצב בתו לא היה אומר כזאת, וגם מחותנו הסכים לדבריו ונאנח מקירות לבו על צרת בנו וצרת מחותנו. אבל ר' שלמה, בהיותו תלמיד של הצדיק הנסתר ר' מנחם אריה, והיה מקושר ברעיון להבעש"ט, ועתה כשראה אותו ושמע תורתו נתקשר אליו בכל לבבו, אמר לחותנו, כי לדעתו צריך לקיים ככל אשר ציוה הבעש"ט. גם הרב ר' אורי נתן נטע אמר, שמאחר שכבר הסכימו על התנאי הקשה ביותר, בוודאי שצריכים לקיים את דבר השיחה עם האשה.

ר' אליהו משה חזר לביתו ומצא את בתו יושבת במקומה, כרגיל, אחורי התנור. סיפר ר' אליהו משה לאשתו את אשר אמר הבעש"ט, וכי מרבים לספר נפלאות מהבעש"ט. ומה מאוד נבהלו לראות שפתאום יצאה בתם, לשמע הסיפורים על הבעש"ט, מאחורי התנור, ניגשה אליהם ושאלה מי הוא עושה הנפלאות. נשתוממו לשמוע את קולה, שלא שמעו זה כשלש שנים, וראו כי נשתנו פניה ואור עיניה שב כבתחילה. וכששמעה החולנית שהאיש שמדברים עת אודותיו הוא צדיק מפורסם, אמרה שרצונה להתרחץ תחילה ולהיטהר.

בלילה ההוא אכלה כדרך כל האדם ושכבה במטתה לישון, אבל היתה חלשה ביותר

אביה ואמה נבהלו לראות את השינוי הגמור בבתם, שנהפכה מבת בלי דעת לאדם בריא, ולא האמינו למראה עיניהם. הם סגרו את הדלת, כדי שלא תשלוט בה עין הרע מהנכנסים לבית, כי חשבו שסיבת מחלתה היא עין הרע של אחד מבני הישוב. בלילה ההוא אכלה כדרך כל האדם ושכבה במטתה לישון, אבל היתה חלשה ביותר. בבוקר דיברה בדעת כאדם בריא, אבל חולשה גדולה תקפה אותה. ביום השלישי חלתה שוב, אבל לא במחלת הרוח כי אם בקדחת, ומרוב חום דיברה פעם בלי דעת ופעם על הבעש"ט, ובכתה ואמרה כי חפצה לראות את הצדיק בעל הנפלאות. כשמוע ר' אליהו משה דברי בתו, נזכר שמרוב הבהלה מהשינוי הגדול שבמצב בתם שכח למסור לה שהבעש"ט הזמין אותה לבוא אליו. הוא מסר לה עכשיו את הדבר והיא שמחה מאוד, ולמחרת היום נסעה עם הוריה לסלוצק.

בינתיים התחיל ר' שלמה, שכבר ידע מרפואת אשתו על ידי שליח מיוחד ששיגר אליו חותנו

המשך בעמוד הבא

לפרסום או לרפואה, הצלחה והנצחה - 058-5828284

לעילוי נשמת הבחור החשוב שמואל סגל ז"ל בן רחל שתחי'

לעילוי נשמת הגה"ח הרב נחום עקיבא יוסף בן יחיאל יהודה שלזינגר ז"ל נלב"ע ח"י אלול תשס"ז

המשך מהעמוד הקודם

להודיעו על כך, לדבר עם אביו על שיטת הבעש"ט, בחשבו כי עתה היא שעת הכושר לכך. הוא הסביר לו את עיקרי שיטת הבעש"ט על הבנת פנימיות התורה, על השגחה פרטית אף על כל דומם וצומח שבעולם, על מעלת האנשים הפשוטים מישראל, על אהבת ישראל, וכו'. והגאון הישיש כששמע מבנו את הדברים התבונן בהם כל היום וכל הלילה, ולמחרת הלך אל הבעש"ט וסיפר לו את אשר שמע מבנו על שיטתו, וסיים שרצונו להתקרב

העיר סלוצק

אליו. יחד עם זה הודיעו על הבשורה הטובה שקיבל כי החולנית שבה דעתה אליה. והבעש"ט אמר לו כי היום חלתה שוב, וכשיקיים אביה ר' אליהו משה את שליחותו תתרפא ותבוא.

ואם הצדיק גוזר עליה להתגרש, בודאי יודע הוא שהיא אינה ראויה להיות אשתו של צדיק כזה

כשבאה החולנית והוריה הלכו כולם אל הבעש"ט. החולנית עם בעלה נכנסו אל הבעש"ט, והוא אמר להם שוב כי עליהם להתגרש. החולנית סיפרה להבעש"ט ממעלות בעלה ומהכבוד שהיא רוחשת לו, ואם הצדיק גוזר עליה להתגרש, בודאי יודע הוא שהיא אינה ראויה להיות אשתו של צדיק כזה, והיא מוכרחה לקיים כן, ובדברה בכתה הרבה. והבעל אף הוא סיפר בשבח אשתו בכל המעלות הטובות שמנו חכמים באשה טובה, אבל אם הצדיק גוזר שיתגרשו בוודאי יקיים כן, ואף הוא בכה בדמעות שליש.

והבעש"ט אמר להם כי הוא נותן להם זמן שלושה ימים, וביום הרביעי יבואו אליו ויצוה לסדר את הגט כדין.

במשך שלושת הימים היו שרויים כולם, האשה ובעלה והוריהם, בצער גדול, ישבו בתענית והרבו להתפלל ולומר תהלים. ביום הרביעי הלכו אל הבעש"ט, שבורי לב ונמוכי רוח, והאשה ובעלה בוכים. כשנכנסו אל הבעש"ט כבר היו שם הרב והסופר והעדים. הבעש"ט שאלם אם הם מסכימים להתגרש ברצון, והם ענו כי בהיותם מאמינים להבעש"ט שהדבר הוא לטובת שניהם, ומאמינים באמונה שלמה בגזרת הצדיק ובברכתו שיברך אותם, ובהיותם אוהבים זה את זה, לכן הם מוכנים להתגרש ברצון, כל אחד לטובת חברו.

ויצא הפסק אשר האשה תיענש במחלת טירוף הדעת והאיש יענש בעונש העיגון.

הבעש"ט הלך לחדר אחר והתעכב שם משך זמן, ואחר חזר ואמר להם:

לפני שש שנים היה עליכם קטרוג גדול למעלה, ויצא הפסק אשר האשה תיענש במחלת טירוף הדעת והאיש יענש בעונש העיגון. עכשיו כשקיבלתם עליכם להתגרש מצד אמונת צדיקים, זכיתם בזכות אמונה פשוטה זו בדין בבית דין של מעלה, ונתבטל הקטרוג. תדורו יחד, ואני מברך אתכם בבנים ובנות ובאריכות ימים.

ר' שלמה נשאר לדור בסלוצק כשלוש שנים, אחר כך העתיק דירתו למינסק והיה שם לאחד מעמודי החסידים. משם העתיק מושבו לעיר באייעוו והשי"ת ברכו בבנים ובנות. כשהרב בעל ה"תניא" קבע דירתו בלויזנא והתחיל להפיץ את תורת החב"ד, עבר ר' שלמה ללויזנא. בשנת תקנ"ו עלה עם אשתו לארץ ישראל, וחי שם כחמש עשרה שנה.

העיקר הוא המעשה המשך מעמוד 1

ממהר לשיעור. החלטתי ללוות אותו בדרכו לשם. אך כשיצאנו מן הבית הוא פנה אלי להפתעתי וביקשני ללכת בכיוון שונה ולא ללוותו. הדבר היה לפלא בעיני אך לא העזתי לשאול אותו לפשר הדבר. לפתע התרחש דבר מוזר ביותר. בדרכי פגשתי לפתע יהודי שזה חודשים ניסיתי לאתר ולא הצלחתי עד אז. הכרתיו לפני שנים ומספר הטלפון שלו וכתובתו אבדו לי. חודשים ארוכים ניסיתי לעלות על עקבותיו, אך כל מאמצי העלו חרס. אך הפעם הצלחתי לאתרו בזכות בקשתו יוצאת הדופן של הרב .

כיום, אני מבין שהרב סייע לי בהצנע לכת - כדרכו בקודש בפענוח הסוגיה ברמב"ם, והן באיתור היהודי שחיפשתי. "מקרים" שכאלה היו מתגלגלים בביתו כל הזמן.

מבט לאירועי השבוע המשך מעמוד 1

(האורתודוקסים והרפורמים) בתוכינו ויכול לעורר חלילה קטרוג על עם ישראל שבעקבותיו תתרופף אחיזתינו בארץ ישראל.

ואנו יהודים מאמינים בני מאמינים נושאים עינינו כלפי אבינו שבשמים ומתפללים שיסיר מעלינו את המתנכלים מן הבית והאוייבים מבחוץ ונזכה בקרוב ממש לגאלה השלמה.

בשורה משמחת
לתושבי קרית מלאכי והסביבה

בס"ד

נפתח שיעור חדש

בימי רביעי ב-8 בלילה
בבית הכנסת "בית א-ל"
ברחוב המ"ג.

את השיעור יגיש
הרב **עדו וובר** שליט"א

ובסיומו ייערך תיקון החיד"א לכל המשתתפים

תושבי הקריה והסביבה
מוזמנים לבוא בהמוניהם

עלון זה יוצא בחסות המפעל **רצועות התפילין "מלכות" בקרית מלאכי** בהנהלת רבי אייל אזולאי שיחי'
אשר זוכות לברכותיהם והסכמותיהם של גדולי ישראל שליט"א